

Kancelaria Radcy Prawnego Elżbieta Barcikowska-Szydło

01-231 Warszawa ul. Płocka 17 lok. 104

tel. kom. 0 604 483 822 tel/fax 0 (22) 862 32 21 e.meil: ebarcikowska@aster.pl

Warszawa, dnia 2011-02-04

Sąd Najwyższy
Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych
i Spraw Publicznych
00-951 Warszawa, pl. Krasińskich 2/4/6

Sygn. akt: III ZS 1/11

Strona skarżąca : Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Strona przeciwna: Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna,
reprezentowana przez radcę prawnego Elżbietę Barcikowską-Szydło
Kancelaria Radcy Prawnego 01-231 Warszawa ul. Płocka 17 lok. 104

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 stycznia 2011 r. otrzymaną w dniu
24 stycznia 2011 r.

W imieniu Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Warszawie, pełnomocnictwo w
załączeniu, wnoszę o:

- 1/ umorzenie postępowania,
- 2/ zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Uzasadnienie

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna uchwałą nr 32/2011/V z dnia 17 stycznia 2011 r. uchyliła swoją wcześniejszą uchwałę nr 28/2010/V z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie odstąpienia lekarzy weterynarii od podpisywania umów z tytułu wyznaczenia przez powiatowego lekarza weterynarii, oraz uchwałę nr 30/2011/V z dnia 4 stycznia 2011 r. w sprawie rozszerzenia katalogu czynności niewykonywanych przez lekarzy weterynarii na mocy uchwały nr 28/2010/V.

Dowód: - kopia uchwały nr 32/2011/V z dnia 17 stycznia 2011 r. w sprawie akceptacji wyników negocjacji Zespołu Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Wobec uchylecia przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną zaskarżonych przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi uchwał nr 28/2010/V z dnia 27 grudnia 2010 r. oraz nr 30/2011/V z dnia 4 stycznia 2011 r. postępowanie w niniejszej sprawie stało się bezprzedmiotowe i dlatego też wniosek o umorzenie postępowania w sprawie należy uznać za uzasadniony.

Niezależnie od tego w imieniu swojego Mocodawcy wyjaśniam przyczyny, dla których Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna zmuszona była podjąć będące przedmiotem nin. skargi uchwały nr 28/2010/V i nr 30/2011/V.

Wbrew odmiennym twierdzeniom Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, w dalszej treści zwanym „stroną skarżącą”, zaskarżone uchwały (nr 28/2010/V oraz 30/2011/V) są zgodne z prawem.

Art. 39 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tj. Dz. U. z 2009 r. nr 93, poz.767 ze zm.) stanowi, że Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna będąca organem Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej reprezentuje zawód lekarza weterynarii. Natomiast art. 10 ust. 2 pkt 3 i 10 tej ustawy stanowi, że zadania określone w art. 10 ust. 1 ustawy, samorząd wykonuje odpowiednio przez negocjowanie warunków pracy i płacy oraz występowanie w obronie interesów indywidualnych i zbiorowych członków izb lekarsko-weterynaryjnych.

Nie jest tajemnicą, że wobec niechętnego stanowiska prezentowanego, wielokrotnie przez stronę skarżącą w stosunku do samorządu lekarsko-weterynaryjnego i zrzeszonych w nim lekarzy weterynarii nie powiodły się negocjacje ze stroną rządową w zakresie sytuacji prawnej Inspekcji Weterynaryjnej oraz kwestii wynagrodzeń lekarzy weterynarii.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi mimo stanowczych sprzeciwów organów samorządu lekarzy weterynarii, wprowadził niekorzystne dla tego środowiska zawodowego zmiany w obowiązujących przepisach wykonawczych do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (tj. Dz. U. z 2010 r. nr 112, poz. 744) a mianowicie:

- w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez

Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej (Dz.U. z 2007 r. nr 2, poz. 15),

- w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz.U. nr 178, poz.1837 ze zm.).

Wprowadzone zmiany spowodowały drastyczne obniżenie wynagrodzeń przysługujących lekarzom weterynarii prowadzącym indywidualną praktykę lekarsko-weterynaryjną za wykonywane przez nich urzędowe czynności weterynaryjne na podstawie wyznaczenia przez powiatowych lekarzy weterynarii, zgodnie z art. 16 powołanej ustawy z dnia 26 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

W tym miejscu wyjaśniam, że nadzór nad bezpieczeństwem żywności pochodzenia zwierzęcego i ochroną zdrowia publicznego sprawowany jest przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, o których mowa w Rozdziale 2 pt. Organizacja i funkcjonowanie inspekcji – powołanej ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej.

Organy Inspekcji Weterynaryjnej zatrudniają jednak tylko około 1600 lekarzy weterynarii i dlatego też zgodnie z powołanym art. 16 tej ustawy bezpośrednio wykonywanie zadań organów tej Inspekcji (polegające m.in. na badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa, wystawianiu świadectw zdrowia i pobieraniu próbek do badań, wykonywaniu szczepień ochronnych i badań rozpoznawczych, sprawowaniu nadzoru nad miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami oraz wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt, badaniu zwierząt przeznaczonych na rynek wewnętrzny lub do wywozu) realizowane są przez około 6000 lekarzy weterynarii, prowadzących zakłady lecznicze dla zwierząt. Obecnie ustalone przez stronę skarżącą stawki wynagrodzenia za te czynności, jak zgodnie stwierdzają to lekarze weterynarii, nawet nie pokrywają ponoszonych przez nich kosztów wykonywania tych czynności.

To właśnie spowodowało żądanie środowiska lekarzy weterynarii, adresowane do Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej o podjęcie zdecydowanych działań, w celu skłonienia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do podjęcia negocjacji, a następnie w ich wyniku zmiany stanu prawnego umożliwiającego lekarzom weterynarii realizację ich zadań weterynaryjnych.

Konieczna stała się nowelizacja powołanych wyżej rozporządzeń, uwzględniających spełnienie oczekiwań środowiska weterynaryjnego.

Wobec odmowy strony skarżącej podjęcia jakichkolwiek negocjacji w tej sprawie, Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna realizując oczekiwania swego środowiska zawodowego, na nadzwyczajnym posiedzeniu w dniu 9 grudnia 2010 r. podjęła uchwałę nr 28/2010/V w sprawie odstąpienia lekarzy weterynarii od podpisywania umów z tytułu wyznaczenia przez powiatowego lekarza weterynarii.

Dowód: - kserokopia powołanej uchwały nr 28/2010/V

To poskutkowało. Strona skarżąca natychmiast podjęła negocjacje, i w ich wyniku doszło do wzajemnego uzgodnienia stanowisk w spornych kwestiach, co znalazło swój wyraz we wspólnym Komunikacie z dnia 10 stycznia 2011 r.

Dowód: - kserokopia Komunikatu z dnia 10.01.2011 r po rozmowach Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z Zespołem Negocjacyjnym powołanym przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną.

Wypełniając przyjęte w tym Komunikacie swoje zobowiązania Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna na swym posiedzeniu w dniu 17 stycznia 2011 r. podjęła uchwałę nr 32/2011/V w sprawie akceptacji wyników negocjacji Zespołu Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W § 1 tej uchwały, uchylono będące przedmiotem skargi uchwały Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej nr 28/2010/V z dnia 9 grudnia 2010 r. oraz nr 30/2011/V z dnia 4 stycznia 2011.

Pragnę zwrócić uwagę, że obecny Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi przez cały kilkuletni okres swojej kadencji kategorycznie odmawiał uwzględnienia słusznych żądań środowiska lekarzy weterynarii, natomiast po podjęciu przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną uchwał będących przedmiotem niniejszej skargi, przez okres niecałego miesiąca (uwzględniając przerwę świąteczną i noworoczną) uzgodniono z Nim wszystkie sporne kwestie, co znalazło swój wyraz w treści powołanego wyżej Komunikatu z dnia 10 stycznia 2011 r.

Dlatego też jak wynika z przedstawionego wyżej stanu faktycznego bezzasadnym jest zarzut sformułowany w niniejszej skardze, że podjęte przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną uchwały nr 28/2010/V z dnia 9 grudnia 2010 r. oraz nr 30/2011/V z dnia 4 stycznia 2011 r. zostały podjęte z naruszeniem prawa.

Art. 10 ust. 2 pkt 10 powołanej ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych wyraża szczególną powinność samorządu w zakresie obrony interesów indywidualnych i zbiorowych członków izb lekarsko-weterynaryjnych. Reprezentując zawód lekarza weterynarii Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna podejmuje działania mające na celu obronę interesów członków izb lekarsko-weterynaryjnych i tak się stało w tym przypadku.

Powołując się na powyższe wnoszę jak na wstępie.

Czyniąc zadość art. 132 § 1 kpc, odpis niniejszego pisma przestałam bezpośrednio na adres pełnomocnika szpitala, na dowód, czego przedkładam oryginał potwierdzenia nadania przesyłki poleconej.

Załączniki:

- 1/ pełnomocnictwo,
- 2/ Obwieszczenie o wyborze Prezesa Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej na kadencję 2009-2013,
- 3/ kopia uchwały nr 32/2011/V w sprawie akceptacji wyników negocjacji Zespołu Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
- 4/ kserokopia Komunikatu z dnia 10 stycznia 2011 r.

RADCA PRAWNY
mgr Elżbieta Barcikowska-Szydło

RADCA PRAWNY
mgr Elżbieta Barcikowska-Szydło